



De miskende impact van non-verbale communicatie

De kracht van het gevoel

Nietsvermoedend wandelde hij de donkere steeg om de hoek in. Peter was net 18 en droomde volop van pijlsnelle bolides, mooie vrouwen en een grootse carrière bij een topvoetbalclub. Niet dat hij dermate uitblonk in die sport, maar zijn gedrevenheid bracht hem week na week toch weer tot topprestaties. Zijn atletische lichaam was bovendien voor de jonge meiden een magneet voor hun wildste dromen. Toch was Peter niet zomaar in deze halfverlichte uithoek beland. Het was immers weer één van die avonden dat hij zijn eenzaamheid tussen de massa kon voelen als een priemende pijnscheut en alle moed hem in de voetbalschoenen zank. Druk doende was hij, ja. Met het steeds meer vervreemden van zijn vrienden, met het laten verwateren van zijn relatie. Bovendien kookte hij van woede om de net verloren wedstrijd. In de verte kwam een donkere schim langzaam op hem af. De zwarte gestalte was lang en smal en leek zich lenig te bewegen door het schemerduister. Niks meer dan het pletsen van de regen en zijn eigen voetstappen vulde de lichtgalmende gang die zijn voeten schijnbaar automatisch volgden. De geur van groezelige achterkeukens en openstaande vuilbakken vermengde zich met de zachte zweem van de douchegeel die hem na de match zijn natuurlijke kleur teruggaf. De contouren van de gestalte werden duidelijker. Het leken wel vrouwelijke vormen, zo donker echter dat het net een lopende schaduw was. De voetstappen klonken steeds gezwinder en ook zijn stappen poogden langzaam ritmisch mee te gaan, zodat ze steeds sneller op elkaar toe schreden. Het spel werd intenser, de prikkeling van het onbekende won veld. Want voetstappen verwerden tot snelwandelen en van snelwandelen werd het haast racen. Ja, nu komt het. De gestalte liet zich steeds beter ontwaren. Een vrouw, het is een vrouw. Nog een versnelling, nog een piek. Zijn hartslag maakte sprongen en het pletsen van de schoenen in de diepe plassen klonk steeds luider, alsof hij verder en verder in een afgrond trapte. Zijn rug werd nat van het lopen. Lange blonde haren en een zwarte jogging tekenden zich af. Alsof een nachtwandeling in een ren-voor-je-leven was omgeslagen, holden ze naar

mekaar toe. Kijk naar haar gezicht. Regendruppels rolden over die wangen, pseudo-tranen die door de glinstering in die diepblauwe ogen meteen werden tegengesproken. Aan het tempo van aanhoudende housedrums raasden ze elkaar voorbij. Een uitwisselingsproject van een glimp en een glimlach. Al lopend wreef hij zijn gezicht af en de kadans verslaptte weer. Trager en trager tot ze allebei stilstonden. Een ijzige stilte viel neer over de duisternis, enkel zijn bonzend hart liet zich horen. Minuten leken te verstrijken, terwijl hij zonder het hoofd af te wenden bleef genieten van die zopas geziene schoonheid. Tot hij zich plots omdraaide en oog in oog stond met een nooit eerder aanschouwde prinses. Een fonkeling in haar ogen voerde het woord, terwijl nog een druppel van haar wang gleed. Minutenlang, waren het minuten? De regen zeeg nog zachtjes en hulde zich in stilzwijgen om de telepathie niet te verstoren. Zonder één geluid te maken naderden ze elkaar, in iets wat zelfs op gratie leek, en voelden hun natte lichamen mekaars temperatuur meten. Hun gezichten gleden langs elkaar. Haar ranke figuur wiegde en zweeg luidkeels.





Strategy Marketing Mentors

De miskende impact van non-verbale communicatie

De kracht van het gevoel

70 % van onze communicatie bestaat uit non-verbale communicatie. Het gevoel, het gehoor, de geuren en de lichaamsuitdrukking zijn dan ook een totaal miskend gegeven en worden door onze moderne technologie in de vergeetput gekieperd. Sms en e-mail hebben zelfs aanspreking tot een bijrol gedegradeerd. Stilstaan bij hoe de gebruiker jouw communicatie ontvangt, voelt, hoort, ruikt en beleeft, is een essentieel iets. Want iedereen is anders maar niemand is ongevoelig. Zelfs niet voor stationsromantiek en zoenende joggers.